

La Veu d'Inca



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Anys II

SETMANARI POPULAR
INCA 30 DE SETEMBRE DE 1916

Núm. 92

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

LA PAU PER EL ROSARI

«El mes del Rosari—escrivia fa un any l'august Pontífic Benet XV al R. P. Becchi, del Orde de Predicadors—després de tant de vessament de sang, que no ha mitigat, sinó embravit més els odís humans, arriba desitjat i propici a les humils pregaries que s'eleven a la Reina de La Pau».

Demà comensam el mateix mes d'Octubre, tan apte, segons aquell que és l'únic Arbitre de la Pau, per conjurar l'assot ferrest que sofreix l'Humanitat.

Els horrors de la guerra han augmentat progresivament de l'any passat ensà... Més nacions en lluita, més sang derramada, més enconament del odi del homo envers del homo...

I nostra pobre Patria? Ah! Amenassada seriament de veurer-se engolfada en la tan contagiosa plaga, atravesa un període, tal volta el més delicat i perillós en que trobar-se puga...

La nostra pobre Espanya un temps tan polenta, roman avui compresa, perquè's veu objecte de qualque ambició extranya o imposició de partit.

¿En sortirà ilesa de tan greu conflicte? Es un secret de Deu.

Força material per porer defensar-nos contra els perills exteriors que nos rodetjen. no'n tenim.

Mes tot espanyol que no hagi encara renunciat al seu nom, pot contar, si vol, amb una altra força, amb una altra arma, més poderosa que tots els exèrcits i bateries: el Sant Rosari.

Recordar importa avui un nom gloriós de nostra Història: *Lepant, la victoria del Rosari de Maria!*

I aquí, al escriure això, ja presentim que molts dels qui avui's diuen *sprits forts*, o sien els *despreocupats, avanssats* o *ilustrats*, al llegir-nos han de fer sa mitja rialla, aqueixa *rialla volteriana* que avui sovint sovint fan els qui ridiculisen el que en plè sitgle XX n'hi hague que encara fassin evocacions dels temps de la Fè, del honor, de la grandesa de nostra Espanya passada!

Ja nos pareix sentir-los diguent que el Sant Rosari és una devoció passada de moda, que efectivament tengué la seva època i missió en l'Història, però que ja no té efica-

cia per calmar les tempestes actuals, que ja no pot fer recobrar a nostra patria emporbrida les seves antigues glòries!...

Escoltin altra volta, aquests indiferents, la veu acongoixada, però valenta i serena del Pontífic:

«Suplicant i mediadora, en grau elevat, aqueixa pregaria (el Sant Rosari) és ja tal volta l'única que pot restablir la Pau en el mnó.»

El raonament de la dogtrina que més avall d'aquest document pontífic exposa Benet XV, no pot esser més concluent. «Se trata, doncs, d'una pregaria digna de Deu pel seu origen, per les oracions que la componen, i pels efectes que ha produït a l'Esglesia i a l'Humanitat.»

¡Lepant, Muret, Viena, Corfú, la Rochella... *victories elocuentíssimes del Rosari de Maria!*

Si volem armar-nos amb armes indefectibles, armem-nos amb aqueix talismà marvellós del Sant Rosari.

El Rosari—ha dit un gran autor—és un arc i un escut impenetrables, és el gran canó amb que hem de combatre desde les trinxeres segures de l'Esglesia de Deu.

Esgrimint aqueixa arma poderosa res podran contra nosaltres les potestats de les tenebres.

I ja que les emanacions de tants de bassios de sang mantenen encara carregada aqueixa admósfera pestilencial, de metralla, de mort, d'extermini; fassem de nostra part, que altres emanacions, les de les flors que del Roser de Maria recullirèm durant tot el mes, siguen tals, que ajudin a desinfectar del tot aqueix aire de sang i aclarir els obscurs horitzons europeus...

Lectors: La Pau per el Rosari!..

J. A. Pvre.

Inca 29-9-16.

SOMNIS BLAUS

Visió era dolça i era bella. Sa cabellera esplèndida era corona de llum que cenyia son front altívol, i's desbordava per sa sedosa espatlla en onades àureas. En el fons de sos ulls clars hi fulgurava serena la seva ànima. Tots els perfils eran suaus, trasats curosament per escultor Natura. Els

plecs de sa gràcil vesta, com a serpents lascives, baixaven cautament de sa cintura pera besar sos peus de rosa. A sobre el pit portava un brot de narts, flors de subtil perfum que va ubriagà l'ànima mia... Dintre mon cor d'adolescent Amor aduc no hi habitava: era com santuari amb la llantia apagada ont reinen la pau i les tenebres. En tots els somnis blaus de ma fresca ignorancia, Visió resplendent, apareixia. I vet-aquí que una bella vesprada, Amor que sempre vetla armat del arc flexible, llança sobre mon cor satjeta acoradora fent estremitat totes ses fibres amb planyívols gemecs d'arpa.

Desde llavors Visió fou ma estimada. Bevia assedegat dolços somriures, florits dintre sos llavis, que tenen la rojor de la maduixa i tenen frescors de gota de roada. Mon cor inflat d'amor, com blanca vela, solcava un mar de blaus idilis. Amor benevolent els nostres cors fermament lligava...

Mes, ¡oh dissort la meva! Mon cor sentí un dia amors pecaminosos i Visió tota plorosa sortí frisa de ma cambra. No l'he tornada veure. Totes les nits dins la foscor que me enrevolta, cerc en va un esguart de ma Visió bella, iluminat pel foc d'amor que dins mon cor fulgura, afonat per la meva ànima, vestal sempre desperta....

SEN CUART CARABASSERA.

AGRICOLES

En la Estación Enológica

CUARTA CONFERENCIA

Elaboración de vinos con maceración.

DESPALILLADO O DESRAPONADO

A la hora acostumbrada el Sr. Mestres continuó su interesantísima labor.

Como es sabido,—comenzó diciendo,—en la elaboración de vinos tintos la primera operación es la del estrujado, que puede ser hecho con los pies o a máquina,

En cuanto al despalillado o desraponado, es conveniente casi siempre verificarlo. El raspón no contiene azúcar; contiene la mitad de su peso de agua, algunos ácidos y tanino que no son convenientes al vino por comunicarle astringencias. En consecuencia no puede dar alcohol, antes al contrario,

lo absorbe, como se demuestra determinando, el alcohol del raspón después de la fermentación. El agua que contiene se mezcla con el mosto, diluyéndolo, absorbiendo, en cambio, el raspón, alcohol; resultando, por lo tanto, una doble pérdida

Según unas experiencias realizadas por D. Isidro Campllonch en la Bodega Cooperativa de Vendrell, la diferencia entre elaborar vino tinto no despalillado o bien separando el raspón, es de un grado de alcohol a favor de esta última operación.

He ahí otras experiencias:

Experiencia de Mr. Robinet

Tinto sin desrasponar. 8.9°
id. desrasponado. 9.5°

Experiencia de Mr. Bouffard

Aramón, Cabernet
Tinto desrasponado. . . 10.2° 11.3°
Id. sin desrasponar . . 10° 10.9°
Id. con raspón doblado 9.7° 10.6°

El despalillado se puede verificar a mano o con máquina despalilladora, siendo preferible esta por la economía i perfección del trabajo.

Por lo que respecta a Mallorca, convendrá seguir el siguiente criterio:

En las poblaciones vitícolas cuyo centro es Inca y Binisalem, dada la constitución de sus caldos, en general convendrá desrasponar.

En las que lo tienen en Felanitx; Manacor, Porreras, etc., en años de veadimia alterada, si no se elabora en virgen, que es lo indicado, por lo menos se desrasponará totalmente. Cuando haya desproporción entre la cantidad de raspón y la de los granos, desraspónese también total o parcialmente. Las variedades de raspón herbáceo o poco lignificado, convendrá desrasponarlas y en los demás casos obrar con conocimiento de causa, según los tipos de vino que se quiere elaborar, teniendo present el elemento integrante del raspón.

Corrección de los mostos.

Fijados los diversos componentes medios del mosto i expuestos ya anteriormente los medios de corregirlo, no insistimos sobre este particular.

Formentación y maceración.

Son dos fenómenos completamente distintos, que tienen lugar simultáneamente, no siendo esto razonable, pues tienen diferentes exigencias cada uno. La maceración tiene por objeto la disolución en el vino de las materias extractivas y colorantes. La fermentación exige temperaturas bajas; la maceración se realiza mejor a temperaturas mas altas. Hay que dar siempre preferencia al primer fenómeno, recurriendo para rebajar la temperatura a los medios descritos anteriormente. Se debe tener presente que esta temperatura se ha de tomar en la masa del sombrero, caso de existir, pues la parte líquida que se halla por debajo está en menor temperatura.

Las siguientes experiencias realizadas por el Sr. Campllonch en la citada Bodega, indican la influencia de la refrigeración en la marcha de la fermentación.

TINA I		
Día	Temperatura	Densidad
1	26°	1104
2	27°	1105
3	30°	1087
4	32°	1086
5	39°	1042

Se refrigeró

6	32°	1036
7	33°	1027
8	31°	1017
9	31°	1011
10	31°	1006

Descube

TINA II		
Día	Temperatura	Densidad
1	29°	1110
2	29°	1100
3	33°	1084
4	41°	1045
5	40°	1042
6	40°	1042
7	40°	1041
8	40°	1040

Se refrigeró

9	36°	1040
10	34°	1040
11	34°	1040
12	33°	1040

Descube

La tina I pudo refrigerarse a tiempo y la fermentación fué normal descendiendo la temperatura y disminuyendo el azúcar; en cambio la tina II, que no pudo refrigerarse a tiempo, se mantuvo en la temperatura de 40° durante muchos días, quedando paralizadas las levaduras como se vé en la columna correspondientes a la densidad, en la que se nota de un día a otro una disminución sensible de azúcar; no obstante este mosto terminó su fermentación completa acudiendo después a una siembra de levadura y a una adición de fosfato amónico. Nótese que la refrigeración practicada el día 8 ya no produjo efectos, por estar paralizada la levadura. Las fermentaciones a temperaturas altas son el origen de los vinos agridulces, manílicos, etc.

La maceración tiene un límite; algunos creen que cuanto más tiempo dura, tanto mayor es la disolución de materias extractivas y color; no obstante se ha comprobado que pasando de cierto día, en que se ha alcanzado ya el máximo de disolución, hay, por el contrario, una precipitación de dichas sustancias. Los ensayos practicados por Nessler en Italia, lo indican bien claramente, según el siguiente resultado:

Intensidad colorante

Día 1	8	Día 10	80
» 2	35	» 12	70
» 3	70	» 14	65
» 4	100	» 16	60
		» 18	40

Lo ideal sería realizar los fenómenos de la fermentación y maceración de una manera sucesiva, no simultánea. Modernamente tiene esto lugar en el procedimiento de elaboración iniciado por Mr. Barbet, quien ha proyectado la industrialización de

la vinificación, en forma de fábrica de vino, designada con el nombre de vinería.

Esta industrialización sería indudablemente la mejor manera de hacer progresar la industria vinícola, tal como se ha conseguido en la industria de la cerveza; es de confiar que llegará un día en que podremos contar con verdaderas fábricas de vino que permitirán seguir nuevos procedimientos de vinificación con notable economía y aprovechando al mismo tiempo ciertos residuos, como el ácido carbónico y orujo, que hoy, aisladamente, no se pueden completamente aprovechar. En este método de Barbet, después de estrujada la uva se someterá la sulfitación a alta dosis, para esterilizar el mosto y para obtener una mejor disolución de la materia colorante. Durante el transcurso del año, sin las premuras de tiempo propias de la época de la cosecha, se desulfita el mosto por el calor, aire y vacío y se pone en fermentación mediante levaduras seleccionadas, consiguiendo, al estar en marcha la vinería, una fermentación continua, lo mismo que en las fábricas de cerveza.

El procedimiento de Rossenthiel, que es también industrial, se basa en someter la uva, después de pisada; a la temperatura de 60 a 70° para disolver el máximo de extracto y materia colorante y esterilizar la vendimia. Se extrae el mosto y se hace fermentar con levaduras seleccionadas.

El método de Semichon consiste en obtener primeramente el vino virgen que después de fermentado se mezcla con el orujo esterilizado previamente con gas sulfuroso: es por lo tanto un sistema mixto.

De «El Felanigense» (Continuará.)

PUBLICACIONES REBUDES

Guia de les Institucions científiques i d'ensenyança—La Excma. Diputació de Barcelona que d'alguns anys an aquesta banda en materia d'institucions de cultura fa obra de gran intensitat, ara acaba de publicar un bell llibre de 350 planes il·lustrat amb força de gravats, a on detalla a pedres menudes tot lo que fa per la cultura general del país. Seria llarg si solament havien d'enumerar els centres d'ensenyança que la Diputació sostent, moltes d'elles de nova creació. Basta dir que té 15 «Institucions acadèmiques i científiques;» 10 «Institucions d'ensenyança superior;» 5 «Institucions d'ensenyança normal;» 30 «Institucions d'ensenyança tècnica-artística;» 3 «Institucions d'ensenyança primaria;» 1 «Institut general tècnic;» 3 «Ensenyances especials de caràcter econòmic;» 4 «Ensenyances especials per a la dona;» i que l'any 1914 subvencionà 64 «associacions particulars d'instrucció.»

De tots aquests centres de il·lustració fa ressenya el llibre que nos ocupa, els quals fan honor a la Diputació de Barcelona i fan concebre belles esperances de renovació no sols de Catalunya sinó de tot Espanya

per l'exemple que'n dona en tant valuós votum.

No hi ha que dir que agraim l'obsequi que mos ha fet enviar-nos un exemplar.

Garbes y gavelles

L'arbre cau per la banda que tomba

El funest moralista D. Felip Trigo, que'n la seva prosa lasciva ha tudat una gran part de jovent, ha posat punt final a sos dies, pegant-se un tir an el cap.

L'arbre cau per la banda que penja o es geu. Els Esproncedas, els Trigos se suiciden o tenen un fi ben trist com en Sola; mentres les Tereses de Jesús, en Joans de la Creu i els Verdaguers moren d'amor, o prenunciant mots d'amor.

Fa pena el pensar amb el compte que hauràn de donar a Deu els escriptors que s'aparten dels preceptes de la moralitat, perque la seva obra destructora després de morts encara fa maig en sos llibres. I mirau si es vé això, que mentres En Trigo es suïcida an els aparadors de certes llibreries d'Inca e-hi ha la *Novela Corta* que té una partida dels seus follets, tant baratos, que'n cinc céntims un es pot trastornar el cap i perdre l'ànima i apendre de pegar-se tirs.

Això fa oi

Aquests dies la premsa i el públic d'Espanya ha donat tanta importància an el crim que ha comés en Nil que casi la guerra Europea mos semblava insignificant.

Ja'n poren posar d'escoles en tots els avansaments de la pedagogia moderna, la educació del jovent serà infructuosa mentres se llegeixa aquesta premsa que mos conti la vida i miracles dels criminals, que mos diguen, lo que'ls criminals mengen, lo que beven, lo que dormen i fins si han feta be la digestió.

No es vé, que això fa oi?

Les Eleccions de Girona

A Girona diumenge passat hi va haver eleccions parcials d'un diputat a Corts per haver-se anul·lada pel Tribunal Suprem una elecció de les generals.

Ha aguanyat el candidat republicà Sr. Fernández per 150 vots sobre el candidat regionalista Sr. Màsó i Valentí. Però com ha aguanyat? cometent els radicals mil atropells per tot arreu per impedir als contraris anar a votar, intentant assassinar el marques de Camps, diputat regionalista que quedà mal ferit dins el jardí d'un amic seu. Basta dir que de Barcelona sortiren una partida de pinxos i lerrouxistes cap a Girona per moure brega i renou i pegar garrotades a la gent d'ordre que anava exercir el dret i el deure del sufragi, tot baix la tolerància del Governador d'allà, representant del Govern, que es negà redonament a garantir l'ordre facilitant així la tasca dels lerrouxistes.

Intencionadament hem volgut donar aquesta notícia a nostros suscriptors, per que estàn cansats de sentir certs elements de nostra Ciutat que diven que Catalunya és exigent i que mai està contenta, quand qui ha creat l'estat de protesta d'allà es el centralisme que les més de ses vegades, sinó sempre, es posa al costat dels incendiaris de Catalunya, inimics de la religió i de la patria.

Dèficit

En vuit messos que han trascorregut d'aquest

any, el dèficit del tressor arriba a 122 millions. Ai, idò, ¿que pensaven?

El Banc d'Espanya

Entre els acords adoptats pel Consell de Govern del Banc d'Espanya en la sessió que celebrà per a honrar la memoria de don Josep Echegaray, fundador del dit Banc Nacional, hi figuren els següents:

Que en memoria pietosa del difunt s'entreguin 5.000 pessetes a la Conferencia de Sant Vicens de Paül d'homes i 5.000 a la mateixa de senyores, per a que es distribuesquin a Espanya entre els pobres i necessitats.

Que per encàrrec i compte del Banc es faci a l'encunyació d'una medalla que perpetui la memoria del fundador del Banc Nacional.

Que considerant com a present el senyor Echegaray i en funcions de governador, se li concedesquin tots els honors de tal, i per tant es faci lo mateix que s'ha fet amb els qui hagin mort en funcions de governador, posant a disposició de la viuda l'import d'una anyada, segons es va fer amb la familia del senyor Fabié.

Exposició dels prelats

El Cardenal Guisasaola ha dirigit al president del Consell la següent exposició:

«Excm. Sr.: Les profundes transformacions que en l'ordre econòmic ha sofrit la societat espanyola des de la publicació del Concordat, fan que la dotació del culte i els seus ministres aportada per l'Estat sigui del tot insuficient per a omplir els seus fins i les necessitats més ineludibles de la clerecia parroquial; i si bé aquesta penuria data de molt antic, avui es fa de tot punt insostenible i obliga imperiosament als prelats que soscriuen a sollicitar del Govern de S. M. amb tot apremi el remei oportú.

La càrrega que pesa damunt l'Estat espanyol està imposada per una llei d'estricta justícia reconeguda pel Concordat i la Constitució fonamental del país, i la desproporció entre el compliment d'aquesta càrrega i els fets és tan gran, que ha estat confessada paladinament pels homes més eminents entre els que han exercit les funcions del poder, reputant-la una vergonya nacional.

Es un fet cert que en centenars i milers de pobles l'autoritat queda reduïda al prestigi moral del sacerdot, i les necessitats exigües si es vol, però dures i tristes de molts desgraciats i malalts, no tenen més empar que la caritat.

Les propagandes societaries que avui bullen en els recones més apartats de la nació, seduïnt el poble no tenen força que les contrarrestí i les aturí i fins les venci i les superí, per causa del desordre i les evolucions econòmiques dels pobles, sinó la humil sotana del rector.

Tota aquesta urgent tasca exigeix que els sacerdots en els pobles tinguin lo necessari per a la vida, car la miseria és incompatible amb el prestigi extern de l'autoritat i amb l'eficacia de l'acció.

Per tot lo exposat, Excm. Sr., en compliment d'un deure i obeïnt a impulsos del cor, freqüentment atribulat per no poder remediare d'una manera permanent i adequada l'anguniosa situació dels rectors espanyols que sacrifiquen totes les seves energies físiques i morals pels pobles i per mantenir la religió, que és el seu major bé i la garantia més ferma de la pau pública, pregam encaradament al Govern de S. M. que en el pròxim pressupost s'enclogui la quantitat necessària:

Primer. Per a que l'assignació dels sacerdots, Rectors i coadjutors, destinats al servei parroquial, no sigui inferior a 1,000 peasetes.

Segón. Per a que puguin jubilar-se els que estiguin en condicions per això segons les severes disposicions canòniques.

Demanam a més que es suprimeixi el descompte que a títol de donatiu grava el presupost del culte i clerecia i que es fixi per la llei la quantitat que conforme als seus havers ha de satisfer la clerecia parroquial per a les necessitats del pressupost municipal.

Déu guardi a V. E. molts anys.

Toledo 16 de setembre de 1916.

Victorià, Cardenal Guisasaola, Arquebisbe de Toledo; Fra Toribi, Bisbe de Següenza; Ramón, Bisbe de Coria; Venceslau, Bisbe, de Cuéncia; Josep Maria, Bisbe de Madrid-Alcalà; Xavier Bisbe de Dora; i Angel, Bisbe de Plasencia».

Monument al Bisbe mort

Dr. Campins a Lluch

SUSCRIPCIÓ

D. Joan Estrany Mateu	1'00
D. ^a Margalida Mateu Ferrer	0'25
» Magdalena Solivellas Ramis	0'25
D. Josep Gonzales Pagés	1'00
» Pere M. Balle	0'50
» Pere d'A. Mulet	1'00
» Miquel Ferragut Ramis	1'00

Estàm autorisats per abmetre suscripcions i recullir donatius pel monument del Bisbe Campins.

Noves d'Inca

La Companyia dramàtica que actúa an el Teatre d'Inca, dimars passat volgué tributar un homenatge a la memoria de D. Josep Echegaray, el cel sia, posant en escena *El gran Galeoto*, que és un dels drames que han donat més anomenada an aquest autor. El retrate de N'Echegaray estigué esposat damunt les taules, entre plantes naturals, tot el temps de la funció i els actors que prengueren part en ella portaven una llaçada negra an el bràs esquerra en senyal de dol.

El públic pregué poca part en tal homenatge, ja que no e-hi acudí més gent que l'acostumada.

Aquesta setmana han donat *Solico en el Mundo* dels Germans Quinteros, quines obres an el número passat aconsellaven que exhibisen. En aqueixa obreta tant plena de gracies i de sentiments, el Sr. Serrano Director de la companyia, estigué a gran altura amb el deseiximent del seu papé, fins en el punt que alguns espectadors el comparaven an el gran Borrás.

Demà vespre donen *Ciudad Alegre y Confiada* d'En Benavente, quina representació ha despert gran interès:

La Companyia està preparant-es perdonar una comedia que acaba d'escriure un sargent del Regiment d'Inca, D. Pedro Vidal, titulada: *Mas que el Dinero*.

El darrer dia de les corant'hores de Sant

Francesc se ha d'estrenar el cant d'un trisagi que ha compost expressament per aquestes solemnidats Mossen Bernat Sales, Organista de la Seu. Les persones que l'han sentit enseiar diven que és una cosa grossa de tot particularment el *Sant Deu* que és a cinc veus i d'un efecte grandios.

Nostro estimat amic D. Pere J. Serra ha estat reclòs a ca-seva una mesada per haver-se fet mal a una cama al pujar a son cartuatge. Mes ens alegrem que ja comenci a sortir de sa llar i feim vots perque aviat estiga bèn del tot i pugui tornar a sa vida usual.

Demà, primer d'octubre, se farà la consagració del Bisbe de Mallorca Ilm. Sr. D. Rigobert Domenech a la Iglesia Metropolitana de Valencia. En representació del Cabildo de la Catedral han passat a Valencia dos Canonges inquerols, el M. I. Mossen Nadal Garau i el M. I. Mossen Joan Quetglas Secretari de cambra per assistir a la cerimonia de la consagració.

Mos encarreguen que facem públic que dilluns s'obriràn les classes escolars noturnes del Círcol d'Obrers Catòlics i que's faràn tots els vespres de les 7 i mitja en punt a les nou.

Ademés, mos encarreguen que facem avinent que tots els socis del Círcol d'Obrers Catòlics i del Sindicat La Pau, estàn convidats an el Cafè de companyarisme que tindrà lloc demà a les dues del cap-vespre. Si algun soci no fos avisat particularment es fengui per convidat en la crida que hem feim d'aquestes columnes.

Fa alguns mesos que D. Miquel Pujades Ferrer, Missè, renuncià la corresponsalia del «Correo de Mallorca.»

¿Cómo no probarlo? La práctica de todos los días atestigua que para la curación de los artríticos, gotosos, reumáticos y para los que sufren de arenillas, mal de piedra, ciática, cólicos nefríticos, neuralgias, etc., ningún específico es mejor ni tan indicado como la «Piperazina Dr. Grau» Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	97'50	el quintá
B'at	a	23'00	la cortera
Xexa	a	23'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	13'00	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	23'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
id. B'anques	a	41'50	id.

Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	

funcions Religioses

A SAN FRANCESC

Solemnes corant'hores i festa de San Francesc que li dediquen els seus religiosos, terciaris i devots.

Dia 2—A les 6 i mitja esposició del Santíssim, i missa resant-se el Rosari.

A les 9 i mitja, Prima resada i Tercia cantada.

A les 10 Missa solemne.

A les 2 i mitja, del cap-vespre, Vespres i Completes.

A les 4 i mitja, Matines i Laudes.

A les 6 i mitja: Rosari i conclusió de la novena, i en seguida, a les 7 i mitja, sermó pel Rnt. P. Juan Ginart de l'Oratori, Bendició i reserva.

Dia 3. Els actes del matí iguals que'l dia anterior.

El cap-vespre, a les 2 i mitja, Vespres i Completes.

A les 5 i mitja, Matines i Laudes cantades, Rosari i sermó per l'esmentat Pare, Bendició i reserva.

Dia 4, Festivitat de N. S. P. S. Francesc. A les 7, Missa de comunió general i esposició del Santíssim.

A les 9 i mitja, Tercia cantada, Missa major en que's cantarà nna partitura del Mestre Goicoechea i predicarà el Rnt. P. Robert Redal de l'Orde de Predicadors.

A les 4 i mitja Matines i Laudes i l'exercissi de la mort de Sant Francesc.

A les 6 i mitja Rosari, trissagi, sermó, processó, Te-Deum i la reserva.

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

CASA VENAL.—An el carrer de l'Estació n'hi ha una nova de trinquis amb un gran corral. Informació an aquesta imprenta.

CASAL EN VENTA.—Sa Madona, N'Antonia Alzina de ca'n Campos, té venal sa casa de sa propietat, de la plassa del Sol, davant sa pescateria.

CASA VENAL. An el carrer del Misteri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informarán.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milésimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Libreria del Carrer de la Murta.—Inca

CONTARELLES

d'En

Jordi des Recó

(Mn. Antoni M.^a Alcover)

Segona edició amb llecencia de la Autoritat Esglesiástica.

Preu: 2'50 pessetes—A la Llibreria de «La Veu d'Inca».

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma